

Tusen skäl att leva

Det finns en Gud!

Predikan, Korskyrkan, Borås, 31 januari 2010, Micael Nilsson

TUSEN SKÅL ATT LEVA: DET FINNS EN GUD!

"Allting har förlorat sin smak", lär Marie Antoinette ha sagt i slutet av sitt liv.

Kung Salomo, som i Bibeln beskrivs som en mycket klok man skriver ändå öppet och ärligt om sin dårskap, Pred 2:1-11: "Jag tänkte: Nåväl, då vill jag pröva på glädjen och njuta livets goda. Men även detta var tomhet.

Det är dåraktigt, sade jag om skrattet, och om glädjen: Vad tjänar den till? Jag beslöt mig för att njuta av vin men ändå låta visheten råda i mitt hjärta. Jag ville ägna mig åt dårskap för att se vad som är bäst för människor att göra under himlen, de dagar livet varar.

Jag grep mig an med stora företag: jag byggde hus åt mig och planterade vingårdar. Jag anlade trädgårdar och parker med fruktträd av alla slag. Jag byggde dammar för att bevattna en skog av grönskande träd. Jag skaffade mig slavar och slavinnor, och nya slavar föddes i mitt hus. Mina hjordar av oxar och får blev större än vad någon haft före mig i Jerusalem. Jag hopade silver och guld, rika skatter från kungar och provinser. Jag skaffade mig sångare och sångerskor och det som är människens lust: kvinnor och åter kvinnor. Så överträffade jag alla som varit före mig i Jerusalem. Och min visdom svek mig inte. Allt vad mina ögon begärde lät jag dem få, ingen glädje nekade jag mig. I allt mitt arbete fann jag glädje, den lönen fick jag för min möda. Men så vände jag blicken mot allt jag hade utfört, mot all den möda jag haft. Och allt var tomhet, ett jagande efter vind. Det fanns ingen vinst under solen."

Jag prövade allt, säger Salomo. Mat och vin, lyx och sex, makt och prakt. Jag tog det till det yttersta. Jag körde det i botten. Men när jag vände mig om och såg på mitt liv så såg jag att allt var tomt.

"Allting har förlorat sin smak", sa Marie Antoinette.

"Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen men får betala med att mista sig själv?", Luk 9:25, frågar Jesus, och hjälper oss med sin fråga att förstå vad vi känner. Människan är skapad av Gud och till Gud. Utan Gud bär vi alltså alla omkring på ett stort tomrum.

- Det finns ett gudsformat vakuum i varje människas hjärta, som inte kan fyllas av något skapat, utan bara av Gud, Skaparen, som har gjort sig känd genom sin son Jesus Kristus, sa den franske filosofen Blaise Pascal.

Idag ska vi försöka förstå något om detta. Låt oss be.

GUDS JA

"Guds son, Kristus Jesus, som vi har förkunnat bland er, jag och Silvanus och Timotheos, han var inte både ja och nej, i honom finns bara ett ja.", skriver aposteln Paulus i 2 Kor 1:19. Vårens predikotema lyder: "Tusen skäl att leva". I vår vill vi läsa ett antal goda, upplyftande och livgivande bibeltexter. Texter som hjälper oss med livslusten och modet. Texter som ställer oss inför Guds oreserverade ja till våra liv. Ur dessa texter vill vi också hitta orsaker, skäl till att leva. Idag har vi kommit fram till den största av dem alla: - Det finns en Gud.

Det finns en Gud, eller "There is a God" var den något överraskande titeln på filosofiprofessorn Anthony Flews senaste bok. På bokens omslag står först orden "There is no God". Men någon har dragit ett streck över ordet no. Av den första meningen: "Det finns ingen Gud" har det alltså blivit: "Det finns en Gud". För det är berättelsen om Anthony Flews. Anthony Flew har nämligen varit en av världens mest aktiva och inflytelserika ateister under mer än ett halvt sekel. Nyhetskanalen ABC kallar honom för "världens mest kände ateist". Idag ses han dock som en avfälling i ateistiska kretsar. För Anthony Flews bok har slagit ner som en bomb i den filosofiska världen, även om svenska medier nästan helt lyckats förtiga den.

Det som fick Flew att börja tvivla på sina tvivel var den moderna DNA forskningen. Han säger: "Biologernas forskning i DNA har visat att intelligens måste vara inblandad." Livet, som lite med en axelryckning och utan egentliga förklaringsmodeller, hade sagts uppstått spontant i någon slags kemisk gyttjepöl någon gång visade sig vara betydligt mycket mer komplicerat än vad man förut trott.

I en intervju säger han: "Med årens lopp har mer upptäckts om livets rikedom och intelligens, och därför verkar det mindre troligt att en kemisk soppa på ett magiskt sätt kunde ha framställt den genetiska koden. Jag insåg att skillnaden mellan liv och icke-liv var ontologisk och inte kemisk. Det som bäst bekräftade detta var när Richard Dawkins argumenterade i Illusionen om Gud, att livets ursprung kunde tillskrivas en lycklig slump. - Om det är det bästa argumentet man har, då är spelet över."

Anthony Flew för långa och krångliga filosofiska resonemang omkring biologi, psykologi och fysik. Det får mig att tänka på ännu några ord av Paulus. Efter att ha talat till folket i Aten om hur klokt och vackert Gud ordnat med sin skapelse säger han, Apg 17:27: "Det har han gjort för att de skulle söka Gud och kanske kunna treva sig fram till honom - han är ju inte långt borta från någon enda av oss." Anthony Flew är ett exempel på en av dessa som trevat sig fram till övertygelsen om Guds existens.

Fast vägen till Gud ser i själva verket mycket olika ut för oss alla. En annan tänkare, Greg Boyd skriver i en brevväxling med sin tvivlande far omkring tron om varför han själv tror på en Guds existens: "...jag har en massa skäl för att göra det. En del av dem kommer från huvudet, medan andra kommer från hjärtat. Några bygger på ett avancerat filosofiskt resonemang, medan somliga snarare är framsprungna ur "en känsla i magtrakten".

Min väg till Gud var inte likt Anthony Flews. Han är en gammal man som tänkt hela livet. Jag var ett barn, med "en känsla i magtrakten". Min familj var inte troende. Vi gick inte till kyrkan. Vi läste inte Bibeln. Men jag längtade efter Gud. Det var som en känsla i magtrakten, ett "gudsformat vakuum" i hjärtat, som fick mig att börja söka. Och vet du, det är lika verkligt och lika giltigt att hitta sin tro på det sättet. Vid ett tillfälle beskriver evangelisterna en händelse i Jesu liv där han ger uttryck för en mycket stark glädje, Luk 10:21: "I samma stund fylldes han med jublande glädje genom den heliga anden och sade: 'Jag prisar dig, fader, himlens och jordens herre, för att du har dolt detta för de lärda och kloka och uppenbarat det för dem som är som barn.'"

Det finns en Gud! Lyssna: Om allt känns hopplöst. Om du sörjer eller lider, om du tvivlar eller tvekar, om livet tappat sin smak och livsledan tynger: - Det finns en Gud. Jag satte mig ner och tänkte efter häromdagen. Vilken skulle vara den värsta av alla nyheter som jag kunde få? Och utan tvekan skulle svaret vara: - Micael, det finns ingen Gud. Detta är den upptäckt som skulle slå sönder hela mitt liv. Jag försökte tänka vidare på vad min gudstro egentligen betyder för mig. Men jag fick ge upp. Jag kunde helt enkelt inte tänka mitt liv utan Gud. Gud finns i varje tanke och varje känsla. När jag sörjer går jag till Gud. När jag sitter en underbar sommarkväll vid Bäviks brygga vid vår sommarstuga och ser solen gå ner över de vidunderligt vackra Frykensäarna går min tacksamhet till Gud. Gud har gett min mina vänner, min fru, mina barn... Jag vore ingenting utan Honom. Jag kan inte redogöra för allt min tro på Gud betyder för mig, men låt mig åtminstone redogöra för något:

VERKLIG TRO PÅ GUD ÄR GEMENSKAP

Astronomen Carl Sagen har ägnat en livstid åt att studera stjärnehimlen. Detta är hans slutsats: "Vår planet är en ensam fläck i det stora inneslutande kosmiska mörkret. I vårt dunkel, i all denna omätliga rymd finns det ingen fingervisning om att hjälp kommer någonstans ifrån för att rädda oss från oss själva." Vilken ensamhet. Allt är bara svart och öde därute, skriver han. Bibeln berättar en annan berättelse.

1 Mos berättar om en man som heter Henok, 1 Mos 5:24: "Henok levde i gemenskap med Gud. Sedan fanns han inte mer, ty Gud tog honom härifrån."

Har det slagit dig någon gång att du kanske lever här på jorden i första hand för ett stort egentligt syfte: Du kanske finns här för att upptäcka vad det är att ha gemenskap med Gud innan han tar dig härifrån. Du kanske finns här, ett kort eller ett långt liv, för att kunna lära känna Jesus Kristus som din Frälsare.

Henok levde i gemenskap med Gud.

Anthony Flew beskriver inte sin tro på Gud som gemenskap. Jag ber att han ska finna den innan det är dags för honom att sluta sitt liv. Anthony Flew bekänner sig idag som deist, d.v.s. han tror att det finns en Gud som skapat allt, men tror ännu inte att Gud bryr sig om våra liv. Men Jesus kom till jorden som ett uttryck för en Gud som söker oss. Den bärande tonen i min gudstro är därför gemenskap. Gemenskap med Gud, varje dag och varje slags dag. Biblisk tro på Gud är nämligen inte bara en tro på Guds existens, utan förtröstan. Och förtröstan är sådant som växer fram ur goda relationer.

Av detta skäl skriver aposteln Paulus, 2 Kor 5:20: " Jag ber er på Kristi vägnar: låt försona er med Gud."

Att ha gemenskap med Gud är att försonas med Gud, menar Paulus. Vår egen synd omöjliggör den djupa gudsgemenskapen. Om jag gjort uppror mot någon omöjliggör mitt uppror en god relation mellan oss. Därför skriver Paulus: - Låt försona er med Gud, och därför lär oss Jesus att be bönen: - Förlåt oss våra skulder...

I förlåtelsen blir gemenskapen upprättad och verklig.

Därför är min fråga: Skulle du vilja beskriva din tro på Gud som mer än en tro på Guds existens. Är din tro också gemenskap? Annars kanske det är här och nu du ska försonas med Gud.

VERKLIG TRO PÅ GUD FÖRÄNDRAR VÅRA LIV

Jag tänker på en familj som kom till en församling där jag arbetade. Den var drabbad av kaos och drogmissbruk och djupa motsättningar. Barnen mådde illa.

Men jag minns också en förunderlig gudstjänst där Gud kom nära, och hur mannen stegade fram med tunga steg till kyrkans böneplats, böjde sina knän med en duns och grät som ett barn. Det var som om en fastrostad gammal dörr hade öppnats, och Jesus kom in i hans liv på nytt. Lite senare fick Maria frågan från någon som arbetade på barnens dagis: - Visst är det så att den där familjen går till er kyrka? Kan du berätta vad som hänt? Barnen verkar så mycket tryggare och familjen har blivit alldeles annorlunda. Vad som hade hänt? Verklig tro förändrar våra liv.

VERKLIG TRO PÅ GUD SKAPAR FASTHET.

I Daniels bok (11:32) i Gamla Testamentet beskrivs en svår tid. Men Daniel profeterar: "... de som känner Gud skall stå fasta, också i handling."

Eva kom till vår ungdomsgemenskap. En tystlåten försiktig tjej. Hon gjorde inget större väsen av sig. Men hon sökte Gud med ett ärligt hjärta. Och hon växte som kristen. Eva började ta steg i tron. Hon åkte till Spanien en sommar för att evangelisera och gjorde massor av viktiga upplevelser. Frimodigheten växte. Hon fick en allt större fasthet i sitt liv. Ett år åkte hon till ett nordafrikanskt land, ett av de tuffaste områdena i världen för att arbeta för en missionsorganisation. När jag mötte henne för några år sedan var hon en av ledarna i en nystartad pionjärförsamling i en av Stockholms förorter. Eva vet vad hon vill. Hon har lärt känna Gud. Det har skapat någonting tryggt och fast i hennes liv.

VERKLIG TRO PÅ GUD MOTIVERAR OSS ATT INTE BARA SATSA VÅRA LIV PÅ OSS SJÄLVA.

I Jer 22:13-16 går Gud till rätta med en av Israels kungar, som kommit vilse och nu bara satsar på sig själv och sitt eget: "Ve dig, du som bygger ditt hus med orättfärdighet och dina salar med orätt, du som låter din nästa arbeta för ingenting och inte ger honom hans lön, du som säger: "Jag vill bygga mig ett stort hus med rymliga salar", och så gör åt dig vida fönster och belägger huset med cederträ och målar det rött med dyrbar färg!

Kallar du det att vara kung, att du strävar med att bygga cederhus? Din fader åt ju och drack, dock övade han rätt och rättfärdighet, och då gick det honom väl."

- Kallar du det att vara kung?, frågar Gud. Att satsa allt på sig själv, att leva som en kung några få korta år. Så fortsätter Gud med att tala med kungen om vad det egentligen borde vara att vara kung, nämligen att skaffa den betryckte och fattige rätt.

SIST: ATT KÄNNA GUD ÄR EVIGT LIV

Joh 17:3: "Och detta är det eviga livet: att de känner dig, den ende sanne Guden, och honom som du har sänt, Jesus Kristus."

Min tro på Gud är den starkaste tröst jag har i vår sorg efter Johan, vår son. Min tro på Gud är också den starkaste tröst jag har inför min egen förgänglighet. Utan Gud vore varje gravsten en slutdestination. Men jag har LÄRT MIG att tro på Jesu ord: "Och detta är det eviga livet: att de känner dig, den ende sanne Guden, och honom som du har sänt, Jesus Kristus." Min tro på Gud är en obändig tro på att det här livet inte är allt. Min tro på Gud har stränder ut mot evigheten. Idag lever jag i tro, utan att se. Men snart ska jag också se det jag nu tror.

AVSLUTNING

Profeten Jeremia förmedlade ord från Gud, Jer 29:11-14: "Jag vet vilka avsikter jag har med er, säger Herren: välgång, inte olycka. Jag skall ge er en framtid och ett hopp. När ni åkallar mig och ber till mig skall jag lyssna på er. När ni söker mig skall ni finna mig. Ja, om ni helhjärtat söker efter mig skall jag låta er finna mig, säger Herren."

Hur kan vi finna Gud? Svaret är först nedslående. Paulus skriver till Timotheus om Gud, 1 Tim 6:16: "som ensam är odödlig, som bor i ett ljus som ingen kan nalkas, han som ingen människa har sett eller kan se." Jesus liknar oss med får som gått vilse. Vi har gått vilse och vi kan inte komma till Gud. Men det här är evangeliet: - Gud kom till oss. Vad kan du göra för att finna Gud? Du kan låta dig bli funnen av Gud. Rune Per Olofsson skriver:

Gud, nu måste du söka mig igen.

Jag är Ditt moderna får. Ett av Dina 99.

I öknen vilsegångna, i öknen Vanmakt,

Gränslandet till Förtvivlans rike.

Gud, Jag vet ingenting, mindre än ingenting -

Men ändå bränner i min själ en visshet -

Het som öken vinden -: Jag hittar aldrig hem utan dig...!

Det finns en Gud. Det är fantastiska nyheter. Det betyder att ingen av oss längre behöver vara ensamma. Det finns en Gud, och det största och vackraste av alla skäl att leva är möjligheten att få lära känna Honom.